

Vážení a milí otcovia !

Dostal som tému „**Vzťahy otca v rodine a vzťahy otca k Bohu**“. Je to ťažká téma, ale pokúsím sa jej zmocniť za pomoci Ducha svätého.

Je ťažká doba, v ktorej naša spoločnosť dokáže štiepiť atóm, ale nedokáže udržať vzťahy v spoločnosti a v rodine. Ale ťažká doba bola aj vtedy, keď sv. Jozef išiel do Betlehema zapísať seba a Pannu Máriu a potom aj Ježiša. Boli vo veľkom nebezpečenstve, keď Herodes sa ich chcel zmocniť, ale Pán im pomáhal. Jozef dostal od nášho Boha Otca pokyn odísť do Egypta a tak sa nebezpečenstvu vyhli, aj keď mnoho detí — neviniatok na to doplatilo životom.

Už z tejto udalosti vidíme, že náš Otec nebeský svoje deti nenechá bez pomoci.

„Otče, ty si poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby nás vyslobodil z otroctva hriechu. Ukáž svoju otcovskú lásku tiež nám všetkým, ktorí túžobne očakávame Tvoju pomoc a doved' nás v úplnej účasti Božích detí na slobode, skrze Krista nášho Pána. Amen“.

Pokúsme sa teraz uvedomiť si, kým je pre nás otec a ako je otcovstvo, na prvom mieste to Božie, v našom živote dôležité. Je jedinečné a neopakovateľné. Môžeme však povedať, že existuje len jediný otec a to Otec Ježiša Krista — BOH. My ostatní, ktorí nesieme jeho meno, kňazi, otcovia rodín, sa právom odvolávame na slová sv. apoštola Pavla, ktorý hovoril: „... i keby ste mali tisíce vychovávateľov, otcov nemáte mnoho“.

Väčšia časť z nás žije v manželstve a zažili sme alebo aj nezažili nejakým spôsobom svojho biologického fyzického otca. Tak sme konfrontovaní zo skúseností ľudského otcovstva. Je to však len odraz skutočnosti Božieho otcovstva.

Boží nepriateľ vie lepšie ako my, aký je pre nás vzťah s otcom dôležitý a snaží sa, aby bol tento vzťah od začiatku nášho života narušovaný. Vie lepšie ako my, že vďaka nášmu vzťahu k otcovi sme schopní zdravo prežívať ostatné vzťahy v našom živote. Nie len v náboženskej rovine, náš vzťah k Ježišovi Kristovi, k Duchu svätému, k Panne Márii, ku svätým anjelom, ale že vďaka jemu sme schopní žiť i všetky pozemské vzťahy a konečne i vzťah k sebe samému. Preto je tento vzťah tak ohrozovaný a stresovaný.

Najväčšie pokušenie, ktoré Ježiš prežil na tejto zemi sa netýkalo žiadostivosti, ale útočilo na jeho synovský vzťah k Otcovi preto, že Ten viedol jeho život a všetko, čo bolo na jeho ľudskosti najkrajšie. Boží nepriateľ na púšti niekoľko krát oslovil Ježiša synom Božím?" Prečo práve táto otázka? Preto, že potreboval spochybniť jeho základnú identitu. Ježiš dobre vedel, že v ľudskom tele môže žiť plnosť ľudstva len vo vzťahu synovskom.

My sme tu preto, aby sme pod Ježišovým vedením a jeho nasledovaním v moci Ducha svätého nanovo otvorili nové a nezaslúžené skúsenosti s jeho Otcom, ktorý chce byť a aj je zvláštnym spôsobom Otcom každému z nás, nie len akoby, nielen duchovne, nielen v prenesenom slova zmysle, ale podstatne a úplne.

Naše synovstvo je jedinou identitou nás ľudí, pokiaľ máme obstať v živote na tomto svete. Život duchovného detstva je vysokou školou spirituality. Duch detstva je darom Ježiša Krista, je dušou jeho života. Inými slovami je to Duch Svätý. Ježišova cesta však nie je pohodlná, ani lacná. Môže ju nastúpiť len ten, kto je malý, kto pozná, že sám od seba nie je schopný prijať ju ako milosť.

Prečo je také ťažké prijať Boha takého, aký je a stotožniť sa s Ježišovou skúsenosťou. V nej Pán pred učeníkmi vyznáva: „Velebím Ťa Otče, Pane neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a

rozumnými". Málokto dokáže dozrieť k životnej skúsenosti a v nej môže prehlásiť: Otec mi dal popravde všetko. Skôr si po celé roky píše zoznamy všetkého, čo nám Boh vzal a potom po dlhej dobe prídeme na to, že Boh neberie, ani na nás nešetří, ale dáva. Jedine vo svetle Božieho slova a nasledovania Krista môžeme dospieť ku skúsenosti: „Všetko, čo mám, je mi dané od môjho Otca". Všetky ostatné predstavy sú falošné od jeho nepriateľa Satana.

Drahí otcovia,

najväčším našim nepriateľom, ktorý narušuje naše vzťahy s Bohom otcom je hriech nazvaný „Pýcha". Zárodokom tohto hriechu je, že nám chýba pokora, preto, že pri nedostatku pokory vznikne sebaľútosť, človek začína mať rád len seba. V takomto stave už prichádza do človeka pýcha. Pýcha, tá nepotrebuje Božiu pomoc, tá je sebestačná. Pýcha je ako pevná stena medzi Bohom a ľuďmi. Cestou k navráteniu k Bohu je komunikácia s Otcom.

Naskytla sa tu otázka, ako máme komunikovať s Bohom? Urobme si preto malú anketu.

Viete, čo je toto ? No predsa mobil, má ho takmer každý.

A čo je toto? — Písmo Sväté. Prečítali ste si z neho niečo?, Kto ho prečítal celé aj s doplnkami?

No vidíte, komunikácia s ľuďmi prebieha stále — mobil má každý, všetci ho poznáme, ale Písmo sväté?

A práve Písmo sväté je komunikáciou s Bohom, to nám ukazuje cestu k Bohu. Cez Písmo sväté môžeme vyriešiť naše problémy a ak ich správne pomenujeme, potom riešenie nájdeme v Písme svätom. Biblia je jediný zlatý poklad, ktorý je celý v obehú.

Na základe toho, čo sme počuli, skúsme si teraz cvične priznať, že sme sa s tým nevyrovnali. Len tak môžeme skutočne poznať, do akej miery určujú zranené emócie našu súčasnosť a budujú bariéru medzi nami a Bohom.

Pokúsme sa prijať, že sme nielen pyšní a samoľúbi, ale tiež neuzdravení, boľaví, zranení a citovo nezrelí. Neznamená to, že to musí byť pravda, ale táto cesta nás k pravde povedie.

Otcovia,

pri uzatváraní sviatostného stavu manželstva nám Pán dal toľko lásky — Božej lásky, že by nám to malo vydržať do smrti. Záleží na tom, ako s ňou hospodárime. Je taký recept: Pokora, láska a modlitba.

Buďte pokorní, aby ste sa nedopracovali k pýche. Buďte láskyplní, aby ste boli milovaní a modlite sa, aby Vám Pán v tom boji životom pomáhal.

Často počúvame, že manžel je v rodine Kráľom. Áno, je to pravda. Ale musíme si uvedomiť, že kralovať neznamená týrať, znevažovať, pokorovať svojich milých členov rodiny. Kráľ má za povinnosť riešiť vážne život obnovujúce skutočnosti. Keď rodina má vážne problémy, mali by ste sa za ich vyriešenie modliť pokorne. Nie tak „Pane, daj, Pane urob" ale: „Ja viem Pane, že Ty si mocný, Ty všetko môžeš a ja biedny mám takéto problémy. Prosím Ťa, pomôž mi. Odovzdávam sa do Božej vôle, ale nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane".

Odovzdať sa do vôle Božej je úžasné, veď tam je more lásky a oceány milosrdenstva. Dokážme prijať aj trápenia a kríže, obetujeme ich za duše v očisti a za hriešnikov a pomoc príde.

Drahí otcovia,

ešte sa zmienim o láske. Minulý rok sme mali prednášku o sexe, ale láska je pre naše vzťahy užitočnejšia. Láska je súzvuk našich konaní v rodine, je balzam na bolesť, je úsmev (nie falošný), je súcit, je pohladenie, je pevným pilierom v každej rodine. Svätá matka Tereza povedala: „nerobte veľké veci, ale malé a s veľkou láskou“.

Preto drahí otcovia, naučme sa milovať aj bez sexu. Nebojme sa privinúť si a objat' manželku, povedať jej, mám ťa rád. A keď to uvidia naše deti, že milujeme ich mamu a ako sa k nej milo správame, vrátia nám to stonásobne.

Láska je lepidlo, ktoré spája a upevňuje naše úsilie odstrániť všetky problémy. Drahí otcovia, sexom môžeme zhrešiť, ale láskou nikdy.

Láska je najväčšou zbraňou proti hriechu. Preto s láskou poďme úzkou cestou do nebeského kráľovstva. Ďakujem.